ANNE BOOTHOVÁ

ILUSTRACE SOPHY WILLIAMSOVÁ

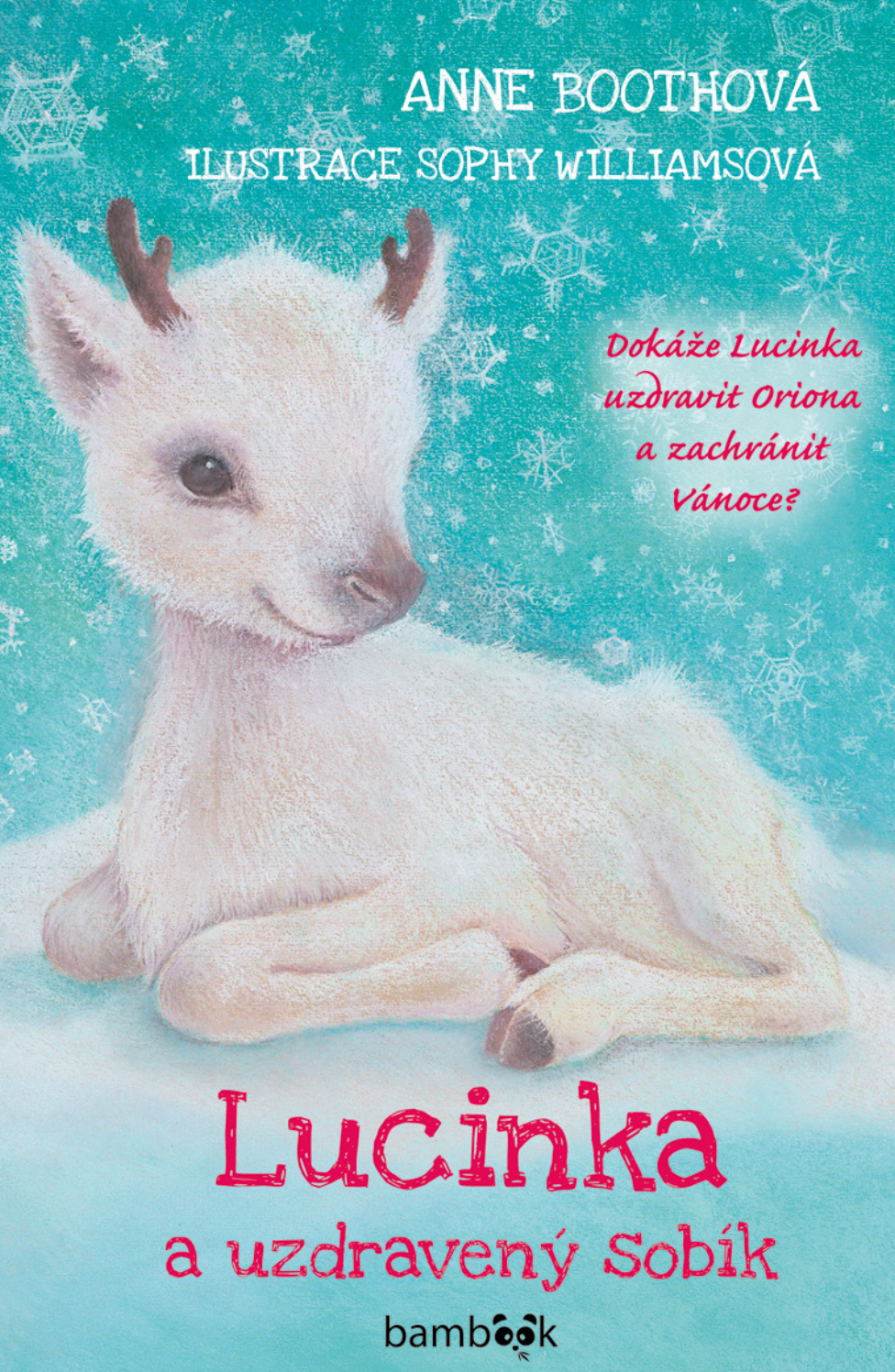

Dokáže Lucinka uzdravit Oriona a zachránit Vánoce?

Lucinka
a uzdravený Sobík

bambook

Knížka pro milovníky zvířat

Tajemná magie Vánoc

Krásné ilustrace se sváteční náladou

Lucinka pomáhá vánočnímu Sobovi

Něco si přej!

ANNE BOOTHOVÁ
ILUSTRACE SOPHY WILLIAMSOVÁ

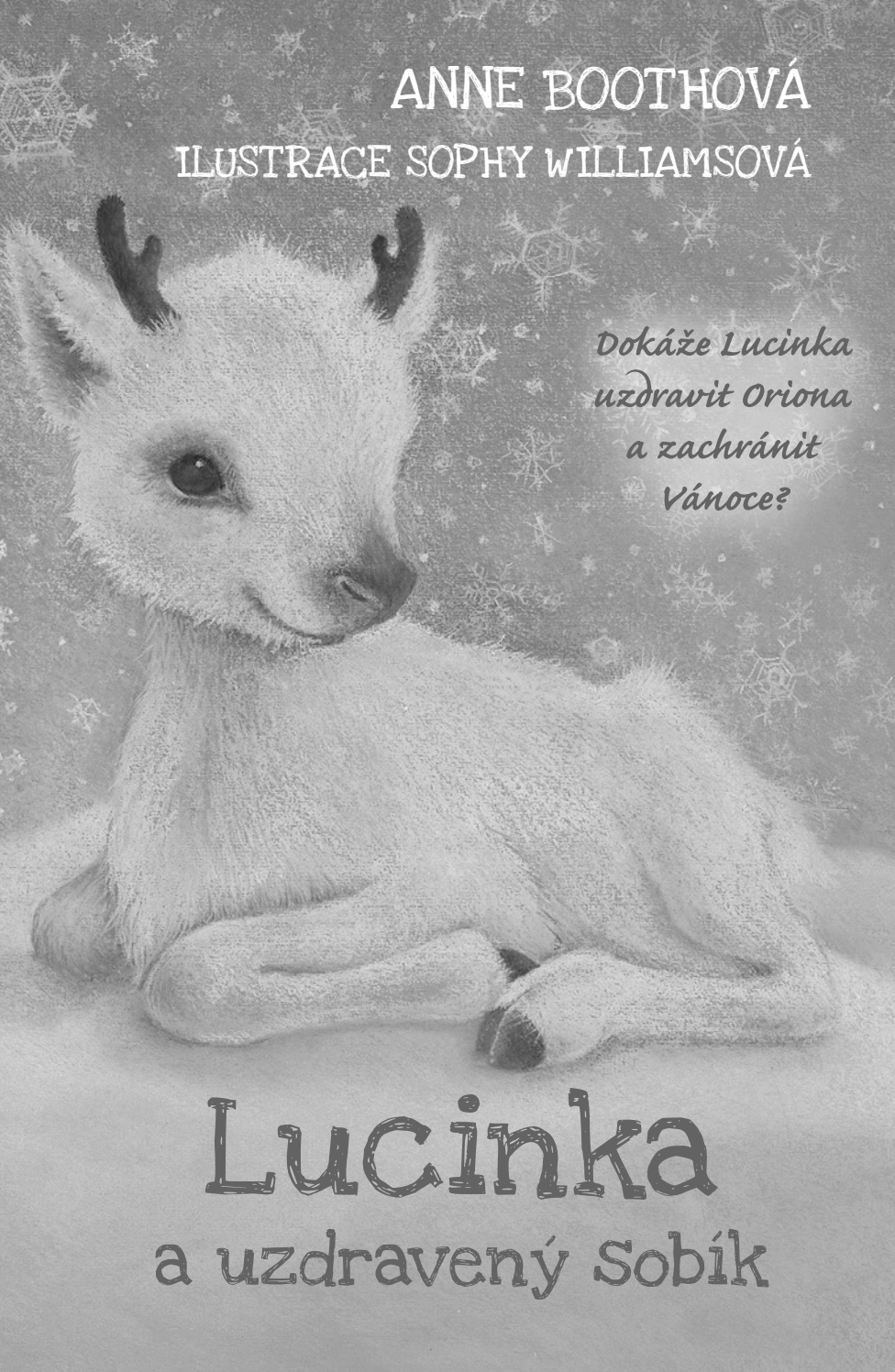

Dokáže Lucinka uzdravit Oriona a zachránit Vánoce?

Lucinka
a uzdravený Sobík

Mámě a tátovi,
Patrickovi a Anne Simmsovým,
díky nimž byly Vánoce vždycky
tak kouzelné.

Dopis Santovi

Škola skončila, vánoční stromek už byl připravený a všude blikala sváteční světýlka. Tatínek měl plné ruce práce s rozvěšováním ozdob. V pokoji už křížem krážem visely veselé papírové řetězy, vánoční kartičky

a přáníčka. Rádio vyhrávalo vánoční koledy a tatínek si je hlasitě prozpěvoval. On totiž vánoční prázdniny miloval.

Maminka zatím v kuchyni připravovala nedělní oběd. Lucinčin starší bratr Oskar ležel na pohovce a hrál videohry. Lucinka seděla u stolu a psala dopis Santovi.

„Psát Santovi přece nemá cenu," otočil se na Lucinku jedenáctiletý Oskar, když ho omrzely videohry. „Je ti osm, už nejsi malá."

Lucinka se chystala rozčílit a provést svému bratrovi něco hodně nevánočního, ale ve dveřích se v tu

chvíli naštěstí objevila maminčina hlava.

„Oskare, pomůžeš mi prostřít stůl?“ zeptala se. „A Lucinko, můžeš dojít říct babičce, že oběd bude za chvilku?“

Lucinka chodila za babičkou moc ráda. Rychle si oblékla kabát a obula holínky. Když za sebou zavírala dveře, zaslechla Oskarovy hlasité stížnosti, že všechnu práci musí dělat on, zatímco Lucinka jen píše svoje hloupé dopisy.

Přešla ulici a po úzké zahradní pěšince došla k postranním dveřím babiččina domu.

„Ahoj, babi!“ zavolala, když otevřela dveře a vstoupila do kuchyně.

Na jednom konci prostorné místnosti stál velký sporák a kredenc s krásnými malovanými talíři a hrnečky. Vedle byl dřez a o něco dál útulná lenoška s polštářky z pestrobarevných čtverců. Protější strana místnosti už ale připomínala spíš malou zvířecí nemocnici. Byla tu řada klecí pro nemocná a zraněná zvířátka, police plné nejrůznějšího zvířecího krmiva, granulí, sucharů i červů. Lucinka věděla, že kočičí krmivo je určené pro malé ježečky, které babička našla v zimě. Byli ještě

moc malí na to, aby dokázali přezimovat až do jara. Na velkém dřevěném kuchyňském stole uprostřed místnosti stála váha, ale místo mouky nebo cukru na ní babička právě vážila ježka.

„Ahoj, Lucinko," pozdravila babička. „Už je oběd? Jen si ještě zapíšu, kolik váží tady Béda. Myslím, že už je dost vykrmený, tak ho budu moct brzy uložit k zimnímu spánku. Má už přes šest set gramů – no není to úžasné?"

Zatímco babička vracela Bédu k ostatním malým ježkům, o které se starala, Lucinka si prohlížela další

zvířátka. Ve velké kleci hopsala drobná červenka se zraněným křídlem, v té vedlejší spal králík s ovázanou tlapkou. Když se zvířátka uzdraví, babička je vždycky hned pustí zpátky na svobodu, ale ti nejmenší ježečci budou muset zůstat u ní v teple až do jara.

Babička si umyla ruce, oblékla si kabát a vydala se s Lucinkou k ní domů. Zavřely za sebou dveře a nechaly zvířátka a ptáčky hezky v klidu odpočívat.

Když s babičkou vstoupily do domu, zaslechla Lucinka cinkání talířů a příborů pokládaných na stůl. Tatínek babičce pomohl z kabátu a ona zatím obdivovala vánoční výzdobu.

Potom se společně přesunuli do jídelny a usadili se ke stolu. Maminka zapálila svíčky. Ve vzduchu byly cítit blížící se Vánoce.

Oskar už měl lepší náladu a vesele babičce vykládal o fotbalovém týmu, kam by se chtěl dostat, a o hodinách karate, na které začal chodit. Byl v šesté třídě a Lucinka měla pocit, že už se mu po škole vůbec

nechce chodit domů a pomáhat babičce se zvířátky tak jako dřív.

„Mami, prosím, dáš mi známku na dopis Santovi?“ požádala Lucinka, když dojedli pudink. „Potřebuju ho poslat dneska, aby dorazil včas.“

„Santovi píšou jen zoufalci,“ zamumlal Oskar.

„Ale Oskare!“ vykulila maminka ohromeně oči.

„Nebuď protivný, Oskare,“ dodal tatínek a přísně se na syna podíval.

„Zoufalci? To je ale zvláštní slovo,“ řekla zamyšleně babička. „Proč si myslíš, že je tady Lucinka zoufalec, Oskare?“

„Psát Santovi je pro mimina," odsekl trucovitě Oskar. „A stejně je to k ničemu. Lucka chtěla koně, a dostala houpacího. Ani vloni nedostala to štěně, které chtěla."

„Třeba si Santa minulý rok myslel, že je Lucinka na štěňátko ještě malá," poznamenal tatínek.

„Podle mě se mu dárky docela vydařily," řekla maminka. „Lucinka dostala krásného látkového pejska, do kterého si může schovat třeba pyžámko. Obejdu sis zamilovala, viď, Lucinko?"

„Obejda je můj miláček a já to napíšu Santovi," odpověděla Lucinka.

„A taky se ho zeptám, jestli nepotřebuje s něčím pomoct.“

„To je od tebe moc hezké, Lucinko,“ pochválila ji maminka.

„Já dnes umyju nádobí, Emo,“ nabídl se tatínek. „A tenhle týden budu vařit já – taky ti pomůžu s vánoční večeří! Jsem tak rád, že můžu být pro změnu doma a trochu ti pomáhat,“ dodal, když vstával od stolu.

„To bude pro mě ten nejhezčí vánoční dárek ze všech,“ odpověděla maminka.

Tatínek ji rozesmál tím, že jí podržel nad hlavou jmelí, aby od ní dostal pusu.

„Bléééééé," zašklebili se zároveň Oskar i Lucinka a všichni se tomu zasmáli.

„Poštovní známky jsou v šuplíku, Lucinko," řekl tatínek. „Babička by s tebou mohla dojít na poštu. Oskare, ty se mnou odneseš špinavé nádobí do kuchyně." Oskar už otevíral pusu k další stížnosti...

„Bez odmlouvání," řekl přísně tatínek a Oskar začal sklízet špinavé talíře.

Sen o koťatech

Lucinka nakreslila na dopis obrázek soba, aby vypadal jaksepatří vánočně. Dala ho přečíst babičce, a pak ho vložila do obálky.

Milý Santo,

přála bych si k Vánocům koťátko. Nechci koně ani pejska, aby to Obejdovi a Ferdovi nebylo líto. Oni si myslí, že jsou skuteční. Ale, prosím, nemohlo by to koťátko tentokrát být opravdové? Babička říká, ať Ti napíšu, že jsem jí celý rok pomáhala a že podle ní už jsem připravená postarat se o živé zvířátko. Letos jsem krmila slepičky a zachráněná

morčata a králíčky. Pomáhala jsem také s malými ježečky a s liškou, o kterou se babička stará.

S láskou
Lucinka

P. S. Vím, že máš v téhle roční době spoustu práce, a já mám teď prázdniny a mohla bych Ti pomoct, kdybys mě potřeboval. Tady jsou obrázky několika zvířátek, o která jsem se v letošním roce starala: